

BIBELSK TRO

Fritt, uavhengig tidsskrift på evangelisk-luthersk grunn

2/2020
29. årgang

*I ham har vi forløsningen
ved hans blod,
syndenes forlatelse,
etter hans
nådes rikdom.*

Ef 1,7.

I dette nummeret:

- Det moderne Holocaust
- Påskens evangelium
- Kristus døde for oss

www.bibelsk-tro.no

PÅ BIBELENS STIFTELSE GRUNN

utgir tidsskriftet Bibelsk Tro

Formål og grunnlag:

Stiftelsens formål er å framme bibeltro kristendomsforståelse etter Guds Ord på den evangelisk-lutherske bekjennelsesgrunn. Stiftelsen skal på det grunnlag som er nevnt nedenfor ved litterær virksomhet og på andre tjenlige måter hjelpe til å utbre bibelsk forkynnelse og lære, slik at evangeliet kan nå ut til menneskene og nådegavene få sin naturlige funksjon. Likedan vil en vurdere religiøse og åndelige strømninger, bevegelser, tidsaktuelle tanker, ideologier og tiltak i lys av Skriften.

Grunnlaget for stiftelsens virksomhet er den Hellige Skrift, forstått og brukt i lys av Bibelens eget Kristus-vitnesbyrd og Jesu og apostlenes skriftsyn, dvs. Skriftens vitnesbyrd om seg selv. Bibelen er Guds Hellige Ord, gitt ved den Hellige Ånds inspirasjon, troverdig og urokkelig, helt igjennom Guds Ord gitt i menneskelig språk.

Bibelens ord – slik det opprinnelig ble gitt – er uten feil og selvmotsigelser i alle sine uttalelser når det forstås i samsvar med dens egne forutsetninger. Skriftens ord må tolkes ved Skriften selv. Bibelen er Guds åpenbaringsord, gitt oss som veiledning til frelse og evig liv. Den er den eneste, sanne og fullt ut tilstrekkelige, klare og absolutte autoritet og norm i alle spørsmål som angår kristen tro, lære og liv.

Den evangelisk-lutherske lære som er nedfelt i Den norske kirkes bekjennesskrifter er i samsvar med Skriften og følgelig bekjennelsesgrunnlag for stiftelsens virksomhet. Sentralt i denne lære står overbevisningen om ”Skriften alene”, ”rettferdigjørelsen ved tro på Kristus alene” og den evangeliske kirkeforståelse som legger vekt på det alminnelige prestedømme og nådegavehusholdningen.

Styret:

Pensjonert lektor/cand. theol. Olav Hermod Kydland (formann), baker Erik Nordbø (nestformann), tømrer Jostein Vedøy og eiendomsmegler Edvard Jekteberg, pensjonert prosjektleder Livar Wetteland

Varamenn: Pensjonert adjunkt Gunnar Holth, pensjonert vaktmester Dagfinn Natland, Mangor Goa, avd.leder Olav Stokka,

Rådet:

Lektor/cand.theol. Eivind Gjerde, pensjonert lektor/cand. theol. Arvid Joramo, næringsdrivende Eivind Nilsen, Sivilingeniør John Peder Samdal, byggmester Bernhard Sunde, pensjonert stålverksarbeider Kjell Magnor Kvalvåg.

Faste medarbeidere i Bibelsk Tro:

Forkynner Kjell Dahlene, pensjonert adjunkt Gunnar Holth, tidl. kretssekretær Erik Høiby, rektor Finn-Widar Knutzen, juridisk rådgiver Jan Endre Aasmundtveit, ekspeditør Immanuel Fuglsang (Danmark), pastor Henric Staxäng (Sverige), tømrer Eivind Ydstebø.

BØNNEVAKT FOR NORGE

Ønsker dere bønnesedler tilsendt, skriv til:

Bønnevakt for Norge,
Postboks 67,
4349 Bryne

Fritt, uavhengig tidsskrift på evangelisk-luthersk grunn

Redaksjon:
Eivind Gjerde
Olav Hermod Kydland

Redaksjons- og ekspedisjonsadresse:
Postboks 67, 4349 Bryne
olav.kydland@lyse.net

Internett:
www.bibelsk-tro.no
btpost@bibelsk-tro.no

Abonnement og gaver:
Persokkrossen 3
4046 Hafrsfjord
Postgiro: 0530.04.87884
Bankgiro: 3290.07.77786
Vipps: 538699
Kasserer: Edvard Jekteberg
Tlf: 51 55 02 48

Utkommer 6 ganger i året.
Årsabonnement:
Norge og Norden kr. 180,-
Til andre land kr. 210,-
Skoleungdom kr. 160,-
Bibelsk Tros kassettjeneste
Mobil: 905 49 821

Redaksjonen er ansvarlig for alt som kommer fram i lederspalten. Konkrete synspunkter forøvrig står de respektive forfattere ansvarlig for.

Red. deler nødvendigvis ikke alle disse, men er ansvarlig for at ikke noe bryter med stiftelsens formål og grunnlag. Unntak fra dette kan være ytringer i klipp- og leserbrevspalten.

Ettertrykk kan skje ved kildeangivelse.

Layout: Jarle Goa

Trykk: Gunnarshaug Trykkeri
Tlf: 51 82 62 07

Det moderne Holocaust
Av Eivind Gjerde 4

Det er fullbrakt
Av Hans Erik Nissen 5

Golgata kors
Av Torstein Lindhjem 7

Jesus, hold meg ved ditt kors
Av Gunnar Holth 8

Korsets budskap
Av Dag Rune Lid 10

Dere er dyrt kjøpt
Av Ottar Endresen 12

Tre ord på Golgata
Av Henrik Stokkenes 14

Påskens evangelium
Av Jørgen Bernhard 15

Inn i Getsemane
Av Fredrik Wisløff 19

Bak blodet
Av Peder Mikkelsen 20

Stedfortreder og forsoner
Av Carl Fr. Wisløff 22

Kristus døde for oss
Av Olav Hermod Kydland 22

Jusu grav og vår grav
Av Marius Giverholt 25

Jesu oppstandelse – den tomme grav
Av Jan Jansen 25

”Synd og død og alle pile
Som av Satan skytes kan.
Legger brutt der du fikk hvile
Hist i gravens mørke land.
Der begrov du dem og gav
Meg en sikker trøstestav,
Så ved din oppreisnings ære
Jeg skal seiers-palmer bære.”

(Thomas Kingo 1689. Nr 677 vers 3 i Sangboken)

Det moderne holocaust

AV EIVIND GJERDE

Den 27. januar er den internasjonale holocaust-dagen. Det er en minnedag for alle ofrene for de tyske nazistenes folkemord på jødene under den andre verdenskrigen. Den 27. januar er valgt, fordi den dagen i 1945 frigjorde Den røde arme fra Sovjetunionen de ca. 7000 fangene som var igjen i den største og mest beryktede av de tyske konsentrasjonsleirene, nemlig Auschwitz-Birkenau i dagens Polen. Den internasjonale holocaustdagen ble opprettet etter en resolusjon i FNs sikkerhetsråd 11. november 2005.

Over 6 millioner jøder, menn, kvinner og barn ble drept uten nåde av for bare en eneste grunn. De var jøder. Ingen vet nøyaktig hvor mange som ble drept, men det store antallet er for rystende til å fatte. Det som er helt sikkert, er at Gud på dommens dag skal kalle frem hver eneste jøde fra deres graver, når han skal holde nazistenes avskyelige gjerninger frem for dem. Deretter skal de ugudelige nazistene kastes i den evige ilden, der de skal pine dag og natt i all evighet sammen med Satan og hans engler.

Vi må aldri glemme holocaust. Vi må minnes og ta lærdom av det som skjedde under nazistenes barbari. Deres bestialske folkemord på jødene, var i første rekke ett demonisk angrep på Gud. Det var ett forsøk på å utslutte det jødiske folket slik at Bibelens profetier om folkets gjenreising og omvendelse skulle hindres. Nazistene var Satans redskap i en listig plan for å hindre Jesu gjenkomst som Sions redningsmann.

I dag står vi oppe i et nytt ugudelig masse-mord. Barnet i morsliv slaktes rundt om på hele kloden. Tallet på foster som er drept i morsliv er forferdelig høyt. Bare i Norge er det drept omtrent en halv million barn siden loven av abort ble innført i 1978. Vi kan med full rett få kalle dette for det moderne holocaustet. De små menneskebarna skapt i Guds bilde med uendelig verdi og som Jesus Kristus gav sitt liv

og blod for å frelse, er fritt vilt om mor og far bestemmer seg for å drepe det. Lege og sykepleiere står klar til å drepe og de dreper. At de tør! At mor, far, leger og sykepleiere tør! På dommens dag skal de få møte sine ofre igjen, før Jesus Kristus roper til dem: *“Gå bort fra meg, dere som er forbannet, til den evige ild, som er beredt for djevelen og englene hans.”* Matt 25,41. Det samme skal han si til politikere, såkalte kirkeledere, prester og andre som har forsvart og støttet denne ulov, dette himmel-ropende nidingsverk. Oldkirkens teologer kalte med full rett fosterdrapet for ”det store mordet”. Det er ”det store mordet”, for det er det totale overgrep mot de helt ut hjelpeløse. Fosteret har ikke den minste mulighet til å forsvare seg mot drapslegenes instrumenter.

På denne bakgrunn blir det mer enn underlig å lese følgende på organisasjonen Menneskeverd sin nettside: Mandag 3. februar 2020 mottok Kristin Clement Livsvernprisen 2020 som blir delt ut av organisasjonen ”Menneskeverd”. Hun får prisen for sitt lange engasjement for menneskeverdet.

I et intervju på samme nettside, forteller hun at hun er tilhenger av loven om selvbestemt abort, men ser på loven som et nødvendig onde. Hun uttaler:

”Abort er og blir et etisk dilemma, som ingen ennå har ”løst”. Det er en konflikt mellom to parter, og uansett hva man velger å kalle det – om det er et embryo, en ”celleklump”, et foster eller en person – så innebærer abort at man tar liv, eller i det minste et spirende liv. Det er mulig det er etisk uproblematisk for noen, men det kan umulig være ”feil” å betrakte det som et etisk problem”. (<https://www.menneskeverd.no/2020/01/08/kristin-clemet-mottar-livsvernprisen-2020/>)

Kristin Clement har gjort mye bra arbeid for menneskeverdet i Norge. Det er det lite

tvil om, men at hun skal få Livsvernprisen når hun er tilhenger av loven om selvbestemt abort, den verste tenkelige av Norges lover som krenker menneskeverdet, er et stort paradoks. Fosterdrapsloven som ble innført i Norge i 1978 har som nevnt ført til drap på ca. 500 000 barn i morsliv.

Sitat viser en typisk politikeruttalelse. Abort eller fosterdrap er ikke noe etiske dilemma som ingen har løst. Abort er drap på det mest uskyldige og forsvarsløse menneskeliv som tenkes kan. Etikken skulle være helt klar. Alle foster har krav på beskyttelse fra unnfangelsen av og ut hele svangerskapet. Deretter har det fødte mennesket rett på beskyttelse helt til det dør.

Det er bare dersom det er fare for at liv kan gå tapt under ett svangerskap, at fosteret kan avlives. Men her som ellers gjelder regelen om at det liv som kan reddes, må reddes. Morens liv eller barnets liv.

Guds Ord verner om alt menneskeliv. Det femte bud lyder tindrende klart: *“Du skal ikke slå i hel.”* 2 Mos 20,13. Alle mennesker uansett kjønn, funksjonsevne og etniske opprinnelse

Det er fullbrakt!

AV HANS ERIK NISSEN

”Da Jesus hadde fått vineddiken, sa han: Det er fullbrakt! Og han bøyde sitt hode og oppgav sin ånd”.

Da lød hans ord: *”Det er fullbrakt!”* og bedre ord ble aldri sagt.

Det skyldes ham som uttalte dem. Han kan ikke lyve. Derfor kan du regne med alt han har sagt.

Hvor mange har ikke uttalt store og sterke ord? Hvor ofte er det ikke blitt pekt på både den ene og andre veien til frelse? Millioner av mennesker er blitt overlatt til skuffelse og bitterhet, og enda flere vil oppleve det på dommens dag, når sannheten skal bli avslørt.

er skapt i Den allmektige Guds bilde og har en uendelige og ukrenkelige verdi.

Nazistene fikk sin veldige dom i slutten av andre verdenskrig og i rettsoppgjøret etter krigen. Guds vil snart holde dom over fosterdrapets holocaust. Heldigvis blir det en dommens dag. Uretten og ondskapen skal få sin dom. Ikke noe menneske må tro at det kan forkaste Jesus Kristus, drepe barn i mors liv og så slippe unna dommen. Gud har ført og fører nøyaktig regnskap. Når Gud skal holde dom ved den hvite troen, skal gjerningenes bøker åpnes (Åp 20,11-15). Arme den ugudelige som må bære ansvaret for alle synder i tanker, ord og gjerninger, som han har krenket den allmektige Gud med. Den evige ild venter.

Men samtidig lyder ropet til alle syndere, også de som har drept barnet sitt og som har støttet disse mordene. Kom til Jesus Kristus og bekjenn ditt mord. Han vil tilgi deg og gi deg evig liv. Du skal slippe å stå til ansvar for dine blodrøde synder ved troen på Ham. Kom til Jesus Kristus i dag! Sier du nei til ham, må du møte Gud med hele sin syndebyrde og din ufattelige syndegjeld. Da går det evig galt. □

Da må mange erkjenne at de fulgte falske profeter.

Jesus har bevist at han er Guds Sønn. Det skjedde ved oppstandelsen fra de døde. Det er han som har sagt: *”Det er fullbrakt!”* Dette er sagt til hver eneste en av dem alle Jesus levde blant, tollere og syndere, fariseere og skriftlærde. Ja, det gjelder også deg – og alle mennesker med deg. Ingen er unntatt.

Om livet ditt ligger i grus – det betyr ingen ting. Heller ikke det at du føler deg uverdig.

Jesus har sagt: - *”Det er fullbrakt!”* Hans ord følger deg livet igjennom. De er en dom over deg, hvis du ikke bryr deg om en så stor

frelse. De er redningen, hvis du lar dem gjelde i ditt liv.

Hva er det som er fullbrakt?

Det er alt det du trenger til frelse. Din frelse er fullbyrdet. Den er ferdig, og den er din, hvis du tar imot den i tro.

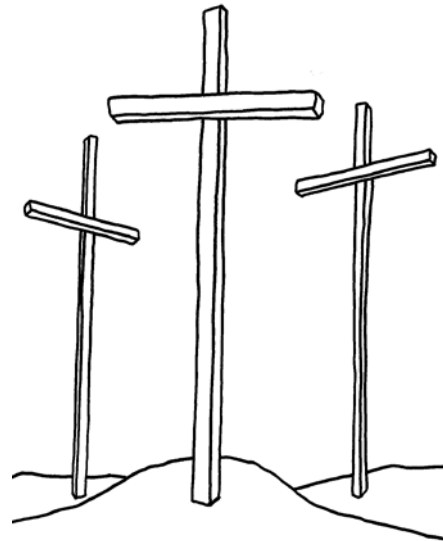
Hvorfor kunne Jesus si disse velsignende ordene?

Det kunne han, fordi han på korsets tre betalte for deg med sitt hellige og dyrebare blod. Den prisen var tilstrekkelig for Gud.

Derfor kan du trygt gå dommen i møte. Bygger du din frelse på hans fullbrakte verk, står du på klippegrunn.

Du skal ikke legge noe til. Naglemerkene i Jesu hender sier deg at du er kjøpt og prisen er betalt. Det er fullbrakt!

(Fra "Ett er nødvendig". 24. januar. Lunde forlag) □

"Til mann og kvinne skapte ham dem."

(1 Mos 1,27)

I vår tid blir særlig den bibelske lære om de to kjønn angrepet.

Der er ikke bare to kjønn sies det, men mange, og vi kan fritt velge å veksle mellom de mange muligheter.

Våre barn skal ikke lære at de har et bestemt kjønn. De skal lære at de fritt kan velge kjønn. Transkjønnede skal støttes når de velger et annet kjønn enn det kroppen tilsier.

Hvordan skal vi som kristne forholde oss til disse tanker?

Boka "Kampen om kjønn" belyser denne nye kjønnsideologien fra et bibelsk, biologisk og sjelesørgerisk perspektiv.

Målet er å gi hjelp til å glede seg over Bibelens lære om de to kjønn.

Cand. theol. Mikkel Vigilius, som er lærer ved LMs Høyskole, er forfatter av heftet.

Boka koster kr 130 + porto.

Se annen kontaktinfo bakerst i bladet (s. 31) □

Golgata kors

Av Torstein Lindhjem

(Melodi: Norge, mitt Norge. Alfred Paulsen)

Golgata kors er min salighets borg
en klippefast grunn for mitt anker.
Dit hen får jeg komme med synderens sorg
og frykt for de tyngende tanker.
Der møter min frelser sitt bevende barn,
han frir det fra alle de bindende garn.
Hans hjerte for barnet sitt banker.

Golgata kors skal de engang få se
det folket Gud valgte i nåde.
Når Israels mange begynner å be
at frelserens budskap må råde.
De skuer nå Ham som de før viste bort,
og roper om nåde ved det Han har gjort.
Til frelse fra all deres våde.

Golgatas kors er vår eneste trøst
la folkeslagene høre.
Så de kan bli med i den kommende høst,
når Gud skal for tronen oss føre.
Men høsten er stor og arbeiderne få,
så hvem skal Han sende og hvem vil vel gå?
I hast for hans vilje å gjøre.

Golgata kors skal for evig bestå
mens våre symboler må vike.
De falske forhåpninger snart skal forgå,
og selvgjorte tanker til like.
Nå løftes de frelste med fryd imot sky,
og inntar sitt rom i den himmelske by.
Da seirer for evig Guds rike.

(Fra "Bibelsk Tro nr 5-2012)

Jesus, hold meg ved ditt kors

AV GUNNAR HOLTH

Et jubileumsår – to navn

Vi er inne i et jubileumsår, også når det gjelder sangere og sangforfattere.

La meg nevne to navn: Fanny Crosby og Jenny Lind. Begge født i 1820, altså 200 år siden.

Jenny Lind var en svensk sopran, en av 1800-tallets fremste sangere.

Fanny Crosby var amerikansk salmedikter. Selv om hun ble blind seks uker gammel, skrev hun over 8000 salmer.

Det fortelles om en gang disse to møtte hverandre. Jenny Lind skulle synge på blindeskolen hvor Fanny var elev og senere lærer. Det ble en sterk opplevelse for Fanny. Hun uttaler seg slik etter dette besøket: “Jeg har hørt mange av verdens største sangere, men ingen annen har etterlatt et slikt varig inntrykk hos meg som Jenny Lind da hun sang: “Hjem, hjem, mitt kjære hjem.”

Fanny Crosby

Det kan skrives mye om både Jenny Lind og Fanny Crosby.

La meg her kort nevne noe fra Fannys liv:

En feilbehandling førte til at hun mistet synet. Men hun ble aldri bitter. Tvert imot.

Hun mente at handicapet gjorde henne skikket til den gjerning hun hadde fått av Gud.

Hennes far døde tidlig. Det ble sorg og fortvilelse. Den unge enken var bare 22 år. Nå ble det mormor som måtte ta seg av lille Fanny mens mor var på arbeid. Mormor var et fantastisk menneske. Det var hun som førte Fanny inn i Bibelens fortellinger og tok henne med ut i naturen. Dette ga henne rike opplevelser og verdifulle kunnskaper. Fanny hadde god hukommelse og lærte store deler av Bibelen utenat. Og mormor fortalte henne om alt som rørte seg i naturen..

Det er derfor riktig å si at det var mormor som åpnet Fannys indre blikk. Barneårene sammen

med henne – denne gudfryktige kvinnen – satte dype spor i Fannys sinn. Dette fikk avgjørende betydning for hennes utvikling resten av livet.

Fanny var i en tid en av Amerikas mest kjente personer. Hun var en stor poetisk begavelse.

Med alt hun gjorde ville hun tjene Guds Ord.

I tillegg til det hun skrev av dikt og sanger, var det mange som lyttet til Fannys gripende vitnesbyrd. Når hun talte var det stille i forsamlingen. Ingen tenkte på at hun var blind.

Hun bar alltid sorte briller for å skjule de blinde øynene sine. Det fortelles at hun hadde en helt spesiell personlig utstråling.

Sangen Jesus, hold meg ved ditt kors er skrevet i 1869. Den ble oversatt til norsk i 1876. Oversetter ukjent. Melodien er ved William Howard Doane, amerikansk forretningsmann, sangforfatter og komponist. Sangen var en av favorittsangene til evangelisten Dwight L. Moody og sangeren Ira Sankey.

Doane var Fannys aller nærmeste medarbeider, og betydde mye for henne. Han var en varm kristen og en bønnens mann. Han skrev melodier til de fleste av hennes beste sanger og sørget dermed for at sangene nådde ut og ble kjent. Og han kontaktet ofte Fanny og spilte en melodi som han gjerne ville ha henne til å skrive en tekst til.

En av Fannys enkle og kjære sanger er den som allerede er nevnt og som siteres nedenfor.

Den handler om korset, dette dårskapens tegn som ble Livets kilde!

Ordet om korset står sentralt i den kristne tro.

Denne sangen kan synges og siteres – ikke minst ved påsketider. For meg er den like aktuell hele året – hele livet!

Jesus, hold meg ved ditt kors,
der er livets kilde!
Fri og åpen for enhver
er dens strømmer milde.

Kor:

Ved ditt kors, ved ditt kors
hjelp du meg å være
inntil jeg med skaren stor
gir deg takk og ære.

Der ved korsets fot jeg fant
balsam for min smerte,
morgenstjernen klar opprant
for mitt arme hjerte.

Ved ditt kors, o du Guds Lam,
la meg alltid være,
og i lyset fra ditt kors,
lær meg mitt å bære.

Ved ditt kors jeg være vil,
våke, tro og lide,
til på himlen strand jeg får
vandre ved din side.

Min sang skal bli om Jesus, den beste trøst jeg vet.
Han kroner mine dager med nådens trofasthet,
han lærer hjertet synge, han er og selv min fred.
Min sang skal bli om Jesus, i sorg og glede med.

Min sang skal bli om Jesus, det blødende Guds Lam
som bar min syndebyrde en gang på korsets stam.
Han som meg dyrt forløste helt fri fra dødens band
og åpnet villig veien til herlighetens land.

Min sang skal bli om Jesus, for han bevarer meg.
Med nåden og med tukten han holder meg hos seg.
Min hjelp har jeg alene i Herrens trofasthet.
Ham vil jeg derfor takke i tid og evighet.

Min sang skal bli om Jesus på veien hjem, den dag
jeg frelst og fri og salig står for hans åsyn glad.
Og der blant alle frelste ved livets klare flod
min sang skal bli om Jesus som løste med sitt blod.

Enda et navn

Samtidig som Fanny Crosby virket i Amerika, levde og virket Lina Sandell i Sverige.

Ulike verdensdeler – Norden og Amerika – begge ble vekkelsesdiktere.

Ingen kunne ane at disse to skulle bli til noe som helst. Lina helsesvak og Fanny med sitt handicap.

Men Herren velger det som er smått i verden. Lina ble det viktigste redskapet i den rosenianske vekkelsen og Fanny sto sentralt i Moody-vekkelsen.

Begge var oppglødd av evangeliet og fikk et kall: At mennesker måtte bli frelst!

Som motto for begge kan noteres følgende vers, skrevet av Fanny i 1875 og oversatt til svensk av Lina i 1887:

(Doane har satt melodi også til denne sangen. Den kan synges til flere melodier, bl.a.: “Hans navn skal kalles Jesus” og “Kor herleg å få vera ein himmeltone klår”).

Korsets budskap

AV DAG RUNE LID

Korset har til ulike tider gitt ulike budskap. Fra oldtiden var det et budskap som vitnet om en smertefull død over slaver, røvere og opprørere—over de verste mennesker i denne verden.

Straff, forbannelse og hån

Korset vitnet ikke minst om smerte der den korsfestede vanligvis levde mer enn tolv timer, ofte til dagen etter og av og til helt til den tredje dagen. Korsfestelsen var ment å gi en langsom, pinefull og offentlig død. Det skulle gi maksimal smerte, hån og spott—og ikke minst for å vekke frykt i folket.

Blant jødene var korset forbundet med forbannelse. *“Forbannet av Gud”* stod det i 5Mos 21,23, og dette kjente alle jøder til. Slik sett bar korset et budskap om at Jesus var forbannet både av Gud og mennesker, da han ble hengt på korsets tre.

Derfor er det ikke så underlig at korset på Golgata møter en veldig hån og spott fra hele folket: *“De som gikk forbi, spottet ham, ristet på hodet... På samme måte spottet også yppersteprestene ham, sammen med de skriftlærde og de eldste... Også røverne som var korsfestet sammen med ham, hånte ham på samme måte.”* Matt 27,39-44.

På tross av dette ser vi hvordan Herren også formidler et annet budskap i Skriften. Vi møter det blant annet i forbildet om kobberslangen som ble opphøyet. 4 Mos 21,9. Jesus forklarer også dette bilde for Nikodemus når han sier: *“Likesom Moses opphøyet slangen i ørkenen, slik skal Menneskesønnen bli opphøyet, for at hver den som tror på ham, skal ha evig liv.”* Joh 3,14-15.

Fortvilelse og håpløshet

Men for Jesu venner var det håpløsheten og fortvilelsen som rådet på Golgata. De trodde han var den Messias som skulle forløse Israel, Luk 24,21, men nå var han blitt korsfestet som en røver og bedrager, forbannet av både Gud og mennesker.

I sitt indre kjente de gjerne på en knugende smerte og et veldig mørke, og det ble også mørkt rundt dem: *“Fra den sjette time falt det et mørke over hele landet, like til den niende time.”* Matt 27,45. Korset vitnet om et håpløst mørke, og et utholdelig mismot.

Slik kan det gjerne se ut for våre øyne i denne verden når synden og ondskapen tiltar, og det virker som djevelen og ondskapens åndehær seirer på alle fronter. Vi kan kjenne på noe av den samme følelsen i dag når vi ser hva som skjer i vårt samfunn, hvordan den korsfestede foraktes

CD

”Jeg takker deg, Herre!”
med sang av Torvald Kjetilstad

Kan bestilles via våre nettsider:
www.bibelsk-tro.no

Se annen kontakinfo bakerst
i bladet (s. 31).

og korsets anstøt øker. Det kan se ut for at Guds fiender seirer, og mørket vinner på alle fronter.

Men håpløsheten og mørket seiret ikke på Golgata! Da Jesus ropte ut: *“Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg?”* Da frelsesverket var fullført, hva skjer da? *“Forhenget i templet revnet i to, ovenfra og ned. Og jorden skalv, og klippene revnet. Gravene åpnet seg, og mange av de hensovede helliges legemer stod opp...”*

Fra mørke til lys

Da hovedsmannen og de som holdt vakt over Jesus sammen med ham, så jordskjelvet og det som skjedde, ble de grepet av redsel og sa: *“I sannhet, dette var Guds Sønn!”* Matt 27,46-54.

Det som nå skjer er på mange vis et forbilde på hva som skal skje i denne siste tid. Også da skal det bli mørkt, og det vil igjen se ut som Guds fiender seirer. cDu sende ditt ord til Noregs fjell, Og ljøs over landet strøymde.“ skrev Elias Blix, men nå skjer det motsatte. I denne tid kan Guds folk lett bli grepet av mismot, og mørket kan lett føles både innvendig og utvendig.

Det er aller mørkest om natten før morgenen gryr, slik også her. På Golgata så det ut som mørket seiret, men det var Lyset som seiret til slutt! I løpet av kort tid ble fortvilelse til håp, død til liv, mørke til lys. Budskapet fra Jesu Kristi kors forandret alt!

For på dette kors avvæpnet Jesus maktene og myndighetene og stilte dem åpenlyst til skue, idet han viste seg som seierherre over dem på korset. Kol 2,15.

Snart kommer Jesus i sky for å hente sin brud.

“Ved korsets fot hos Jesus Jeg vil så gjerne stå,
der finner jeg den klippegrunn Som jeg kan bygge på.
Der er et hjem i villsom egn, En stille, sikker havn
På min vandring i et fremmed land Gjennom farer, nød og savn.

Ved korsets fot hos Jesus Der har mitt hjerte fred.
Og aldri mere vil jeg gå Fra dette sikre sted.
Hva verden enn kan tilby meg, Jeg akter alt for tant(skrot),
men jeg roser meg av Kristi kors Der fred med Gud jeg fant.“

Da vil mørket igjen bli til lys for Guds folk. *“For som lynet går ut fra øst og skinner like til vest, slik skal Menneskesønnens komme være.”* Matt 24,27. Ikke noe menneske på den hele vide jord skal være i tvil når seierherren fra Golgata kommer med sin veldige himmelhær!

“For Herren selv skal komme ned fra himmelen med et bydende rop, med overengels røst og med Guds basun, og de døde i Kristus skal først oppstå.”

Deretter skal vi som lever, som er blitt tilbake, sammen med dem rykkes opp i skyer, opp i luften, for å møte Herren. Og så skal vi for alltid være sammen med Herren. Trøst da hverandre med disse ord.” 1Tess 4,16-18.

Påskens budskap

Da skal han som ble korsfestet i fornedrelse på Golgata kors, komme som seierherren. Da skal de som nå forkaster den korsfestede, rope til fjell og klipper om å skjule dem for den korsfestedes vrede. Åp 6,16. Da må også de erkjenne med soldaten at han er Guds sønn.

Men fortsatt lyder budskapet: *“Han utslettet skyldbrevet mot oss, som var skrevet med bud, det som gikk oss imot. Det tok han bort da han naglet det til korset.”* Kol 2,14

Han som ble rammet av Guds vrede over synden, han seiret og naglet skyldbrevet ditt fast til korsets tre. Skylden ble betalt for deg av den korsfestede! Himmelen Gud forandret korsets budskap fra noe vondt til noe godt på Golgata!

Det er en uendelig skare som kan vitne med sangeren når han synger:

Korsets budskap er påskens budskap. Korset er en gåte for det naturlige menneske, men for en hver som tar sin tilflukt til korsets budskap, mens det ennå nådetid, får erfare at dette korsets budskap gir fred med Gud i en god samvit-tighet. Det gir fremtid, det gir håp, det gir en evig seier!

Guds kraft til frelse

Jesus og korset ble ett. Han ble naglet fast til korset. Dypest sett var det Gud selv som naglet Jesus fast til korset som sitt eget sonoffer for all verdens synd. Siden har korset satt et skille mellom mennesker, til alle tider over hele den vide jord.

Korsets budskap har vært elsket og hatet, vært til frelse og dom, vært til legedom og død. Gjennom hele historien har korset satt dette skille inntil denne dag, og slik skal det være inn til Jesus kommer i sky for å hente sin brud.

Da vil korsets budskap sette et evig skille!

I møte med dette korset budskap kan en utelendig skare fra alle folk og stammer og tungemålet vitne: "Først da fikk jeg kjenne hans salige nåde, Først da løstes korsets, forar-gelsens gåte. Først da lærte hjertet å favne den byrde Som han har meg rakt, den forbarrende hyrde." (Sangboken nr. 517)

"For ordet om korset er vel en dårskap for dem som går fortapt, men for oss som blir frelst, er det en Guds kraft." 1Kor 1,18.

Budskapet fra korset som bare vitnet om død og dom, er ved Jesu kors blitt forvandlet til et budskap om frelse fra synd, fra død og fra dom.

Hele misjonshistorien vitner også om at der mennesker har gitt ordet om korset rom, der har de også fått erfare at korsets budskap har blitt en Guds kraft til frelse! Måtte budskapet om korset også få være det i ditt og mitt liv! □

"Dere er dyrt kjøpt" [1 Kor 6,20]

AV OTTAR ENDRESEN

Vår Herre Jesus Kristus ble pint under Pontius Pilatus, korsfestet, død og begravd. Slik er Jesu lidelse og død for våre synders skyld formulert i vår trosbekjennelse. Disse stikkordene er et kort sammendrag av vår Herre og frelser Jesu Kristi lidelseshistorie, slik vi finner det nedtegnet mot slutten av de fire evangeliene.

På slutten av sitt første brev til menigheten i Korint minner apostelen Paulus dem på hva slags sannheter han hadde forkynt for dem, som hovedpunkter i troens ord. Han skriver: "Jeg over-gav dere blant de første ting det som jeg selv mottok (av Herren): At Kristus døde for våre syn-der etter Skriftene, og at han ble begravet" (1 Kor 15,3-4 a) . Sammen med oppstandelsesbud-

skapet var dette den forkynnelsen de kom til tro ved, og, som han sier," ved dette evangelium blir dere også frelst dersom dere holder fast ved det ord jeg forkynte dere." Når han ser den fullbrakte gjenløsningen av en fortapt menneskeslekt i Skriftens lys, utbryter han: "Dere er dyrt kjøpt!" (1 Kor 6,20).

Jesu kors og død og smerte vitner for oss hva det kostet Gud å forlike verden med seg selv. "Han gjorde fred ved hans blod på korset." (Kol 1,20). Vår frelse har kostet et hellig og uskyldig lams blod.

"For uten at blod blir utgytt, skjer ingen forla-telse." (Heb 9,22).

Det er Jesus Kristus som er offerlammet.

"Dere er kjøpt fri... med Kristi dyrebare blod, som blodet av et feilfritt og lyteløst lam." (1 Pet 1,19).

Hva har din og min frelse kostet?

Gud i himmelen "sparte ikke sin egen Sønn, men gav han for oss alle."

Guds egen sønn "gav avkall på å være Gud lik og tok en tjeners skikkelse på seg, da han kom i menneskers liknelse."

Han ble lagt under loven ved blodig omskjærelse da han var en 8 dager gammel baby.

Guds sønn "ble prøvet i alle ting" – ikke minst gjaldt det djevelens fristelser - "i likhet med oss."

Han måtte som barn flykte til Egypt fordi Herodes "lette etter ham for å drepe ham."

Han kom for å frelse "sitt eget folk, men hans egne tok ikke imot ham."

Han ble derfor såret til tårer over Jerusalems skjebne fordi de ikke kjente sin besøkelsetid.

I Getsemane følte han døden og helvete i levende liv. "Svetten ble som bloddråper som falt ned på jorden."

I lidelsens stund opplevde han at hans venner kunne ikke våke en time sammen med ham.

En av vennene hans forrådet Menneske-sønnen – uskyldig blod – med et kyss.

Da soldatene førte ham bort, forlot alle disiplene ham og flyktet.

Han ble hånet og spottet og slått i ansiktet og spyttet på.

Hans eget folks øverste dømte ham til døden. Hedningen Pilatus "overgav ham til å kors-festes."

Han som ikke visste av synd, og det fantes ikke svik i hans munn, som ikke skjente igjen da han ble utskjelt, og som ikke truet da han led - han ble med bitre og ubarmhjertige rop dømt til å henge mellom forbrytere.

Kristus ble en forbannelse for oss. For det står skrevet: "Forbannet er hver den som henger på et tre."

Han ble sin Far lydige inntil døden, ja til døden på korset. – Han sa: Det er fullbrakt! Og han

bøyde sitt hode og oppgav sin ånd.

Til sist ble han lagt i en grav som var hogd ut i berget.

Så har vi hørt på Jesu lidelse og fornedrelse – og kan ikke forstå hvor ubarmhjertige disse menneskene var som gjorde så mye vondt med Jesus.

Han døde for alle menneskenes synder

Vi forstår ikke Judas som forrådet ham. Heller ikke disiplene som flyktet. Eller Peter som for-nektet ham. Soldatene som spottet. Pilatus som dømte ham tross han ingen dødsskyld fant hos ham. Folket som ropte: Bort, bort med denne og gi oss Barrabas løs! Enda Pilatus hadde vist ham fram og prøvde å vekke medlidenhet for ham: "Se dette menneske. Skal jeg korsfeste de-res konge?"

Vi har så lett for å gråte over ham som går der og sleper korset på en forslått og blodig rygg-med tornekronen presset ned over hodet.

Vi har så lett for å rette harmen på de andre – på Judas, på Peter, på jødene, på Pilatus og sol – datene. Og på røveren som midt i sitt skjeb-nefellesskap med Jesus gir seg til å spotte sin med-fange.

Saken er bare den at vi som syndere, ganske enkelt kan bytte plass med alle disse. Også du er delaktig i korsfestelsen av herlighetens Herre. Du er ikke et hår bedre enn disse. Først i dette lyset

"Normløst"

"Hvordan radikal kjønnteori erobret Norge"

Av Kjell Skartveit

Kr 398 + frakt

Se annen kontaktinfo bakerst i bladet (s 31).

NB! Husk å melde adresseforandring når du flytter!

er det mulig å forstå hva din frelse kostet!

For han døde også for dine synder. Han ble en forbannelse for din skyld. Det var da jødene på pinsedagen fikk det inn over sin samvittighet at de hadde korsfestet Herlighetens Herre, at det stakk dem i deres hjerter, og de spurte: Hva skal vi gjøre?

Men vi vil så gjerne vri oss unna ansvaret. De andre, ja. Til nød også Peter. Men ikke jeg. Jeg har da aldri vært med i flokken som roper: Korsfest, korsfest ham!

Slik tenkte nok også Peter: Om så alle tar anstøt av deg, skal jeg aldri ta anstøt! -Herre, med deg er jeg rede til å gå både i fengsel og død! Uten å fornekte deg.

Pilatus tok en annen vri. Etter å ha blitt overtalt til å utøse uskyldig blod, gikk han ut og

vas-ke hendene og sa: ”Jeg er uskyldig i denne rettferdige blod! Se dere dertil.”

Nei, kjære Pontius Pilatus, ikke et eneste menneske er uskyldig i Jesu Kristi død. Ingen kan vri seg unna det ansvaret. Alle har vi syndet og står uten ære for Gud. Derfor måtte han også gi livet sitt for oss alle.

”Når én er død for alle, så har de alle dødd.”

Å, la aldri noensinne
korsets tre meg gå av minne,
som deg, verdens fyrste, bar!
Men la kors og død og smerte
tale, rope til mitt hjerte
hva min frelse kostet har. □

Tre ord på Golgata!

AV HENRIK STOKKENES

På Golgata hang han, min Frelser.
Den midtre krossen var hans.
Han sa dei forløysande orda,
som står i ein strålende glans.

Tre viktige ord: Det er fullført!
Tre viktige ord frå hans munn.
Dei berga mi sjel i frå dommen!
No står eg på fjellsikker grunn!

No veit eg at syndene mine
Sokk ned i det botnlause hav.
Ingen kan henta dei oppatt!
Djevelen har ingen krav!

Evig skal sjela mi leve.
songen i Guds paradisi
skal vera vår hylling av Lammet,
som betalte den høgaste pris

Påskeevangeliet

AV JØRGEN BERNHARD

Opp til Jerusalem

På sin vandring fra Galilea til Jerusalem gjør Jesus det klart for disiplene sine det som skal møte ham i den kommende påske. Hans egne landsmenn, Israels åndelige ledere, skal arrestere ham og dømme ham til døden og overgi ham til hedningene som skal håne, piske og korsfeste ham, men på den tredje dag skal han stå opp fra de døde.

Det er dette Jesus ser for seg. Han vil oppfylle det som Gud ved hans fødsel hadde sagt til Josef: “Du skal gi ham navnet Jesus, for han skal frelse sitt folk fra deres synder.” Navnet Jesus betyr frelser. Fra Betlehem til Golgata, fra jul til påske går det en lik linje. Nå er jeg kommet til målet for det som skal skje med meg, sier Jesus. Om to dager er det påske, og da skal Menneskesønnen korsfestes.

Getsemane

Etter å ha innstiftet nattverden under påskemåltidet, synger Jesus og disiplene lovsangen – takk Herren, for han er god, hans trofasthet varer til evig tid–og etterpå går de ut til Getsemane på Oljeberget. På veien sier han: Nå skal fårene spredes og sverdet ramme hyrden–som det på forhånd står i Sak 13,7. En selvsikker Peter protesterer, han vil aldri svikte sin Herre. Men Jesus så på forhånd Peters dype fall. Alle disiplene sviktet sin Mester og flyktet i den avgjørende time.

Alene, i angst for døden og under inderlig bønn til sin far i himmelen, kjemper Jesus for å gjøre Guds vilje. “Min sjel er bedrøvet inntil døden,” sier han. Svette hans ble som bloddråper som falt ned på jorden. Livets fyrste kjemper med denne verdens fyrste og hele hans hær. I anfektelse og kvaler roper han: Min Far! Skje din vilje! I den dypeste smerte tar Jesus all verdens synd på seg.

Gud rekker sitt vredes beger til sin Sønn.

“Ham som ikke visste av synd, har Gud gjort til synd for oss, for at vi i ham skal bli rettferdige for Gud.” (2 Kor 5,21). Han som levde sitt liv i kjærlighetens inderlige samfunn med sin Far i himmelen, får nå kjenne Guds hellige vrede, ja, Guds forbannelse på kropp og sjel. I lydighet mot sin fars vilje drikker han vredens og smertens beger til siste dråpe. Det er som menneske Jesus ydmyker seg og blir lydig inntil døden, ja, døden på et kors.

Faderen elsker meg fordi jeg setter mitt liv til, sier Jesus. Getsemane åpenbarer på samme tid Jesu kjærlighet til oss og Guds kjærlighet til alle. “For så har Gud elsket verden at han gav sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal fortapes, men ha evig liv.” (Joh 3,16).

Styrket av en engel og avklart i sitt indre reiser Jesus seg fra bønnen og går sine fiender i møte. Timen er kommet, Guds Lam legger seg frivillig på Guds alter.

Skyldig til døden

Jesus blir forrådt av Judas som viser vei for yppersteprestenes vakter og soldater. De fører ham til Kaifas’ palass der han anklages for Det Høye Råd, yppersteprestene, de skriftlærde og folkets eldste. De samles midt på natten for å felle dom over “denne opprører”. Mørket har makten.

Forsøket på å dømme Jesus på falske vitneutsagn lyktes ikke. Og Kaifas sier: “Jeg tar deg i ed ved den levende Gud at du skal

Bestill Bibelsk Tro for 2020
og få nr 5 og 6 for 2019, samt
CD-en ”Himmellengt” med
sanger av Olav Fjermedal.

si oss om du er Messias, Guds Sønn! Jesus sier til ham: Du har sagt det!” Da reagerer Kaifas voldsomt og sier at Jesus spotter Gud. Det Høye Råd feller dommen: Skyldig til døden. Hele Israels etablerte religiøse øvrighet forkaster Jesus som Messias, Guds Sønn, og dømmer ham til døden.

Jeg kjenner ikke det menneske

I yppersteprestens gård benekter Peter et hvert kjennskap til sin Mester. Han banner og sverger: Jeg kjenner ikke det menneske. Lukas forteller at Herren nettopp i det øyeblikk

vender seg og ser på Peter. Hvilke blick sender Jesus sin før så hengiven disippel? Et knusende blick? Nei! Jesu blick på Peter er som en mors blick på sitt elskede barn på avgrunnens rand. (S. Kierkegaard).

Jesus står omgitt av fiender med en dødsdom over hodet, men er likevel i Guds gode hånd. Peter derimot er i livsfare og nær ved å styrte i Helvedets avgrunn. Men et kjærlig blick fra Jesus reddet ham. Hanen galter, og Peter går ut og gråter bittert over sin synd.

Etter sin oppstandelse tar Jesus seg spesielt av Peter og reiser ham opp fra hans dype fall. Slik er Jesus. Han møter også deg og meg i våre fall og nederlag, reiser oss opp i sin kjærlighet og tilgivelse og spør: Elsker du meg? Judas forlot Jesus og gikk bort. Peter ble hos Jesus og fikk tilgivelse. Bli alltid hos Jesus!

Han skal korsfestes

Etter å ha slått og spyttet på Jesus, fører yppersteprestene og de eldste Jesus til den romerske statholder, Pilatus. De krever at han skal dømme Jesus til henrettelse. Det er bare den romerske myndighet som har makt til å utføre en dødsdom. Men Pilatus finner ingen skyld hos Jesus og ønsker å gi ham fri. Likevel spør Pilatus de jødiske anklagere: Hva skal jeg da gjøre med Jesus, som kalles Kristus, jødernes konge? Folkets eldste sammen med folkeskaren roper: Bort med ham! Han skal korsfestes! Korsfest! Korsfest!

Ropet høres i Jerusalems gater. Og Pilatus lot Jesus hudstryke og overgav ham til å bli korsfestet. Og Pilatus erklærer seg selv uskyldig i Jesu blod, men hele folkeskaren roper: Hans blod komme over oss og over våre barn!

Under rettssaken er Jesus taus overfor de anklager som rettes mot ham. Slik oppfyller han profetiens ord: *“Han ble mishandlet og han ble plaget, men han opplot ikke sin munn, lik et lam som føres bort for å slaktes, og lik et får som tier når de klipper det. Han opplot ikke sin munn.”* (Es 53,7).

Herrens tjener bringer rettferdighet til de

Bok:

”Levende forkynnelse eller tomme ord?”

av Dag Risdal

Kr 50 pr. bok + porto

Bibelsk Tros kassettjeneste

Postboks 116, 4311 Hommersåk

e-post: olstokka@frisurf.no

mange, han bærer deres synder og hengir sitt liv til døden, han går i stedet for syndere.

De romerske soldater kroner Jesus med torner og pisker ham brutalt til blods. De falt på kne for ham og hånte ham og sa: *”Vær hilset, du jødernes konge!”*

Så korsfestet de ham

Avkledd, hengt opp på et kors mellom to røvere. Gjort til synd for alle mennesker. Jesus får Guds rettferdige straff for synd – ikke sin egen synd, men din og min. Syndens lønn er døden.

Folkets åndelige ledere er med ut til Golgata utenfor Jerusalems bymur, og de sier: *“Andre har han frelst, seg selv kan han ikke frelse! Han er Israels konge, la ham nå stige ned av korset, så skal vi tro på ham! Han har satt sin lit til Gud, la nå Gud fri ham om han har behag i ham. Han sa jo: Jeg er Guds Sønn.”* (Mat 27,42-43). Slik hånet de sin egen Messias, mens Jesus ber for sine fiender.

På korset roper Jesus: *“Min Gud, Min Gud, hvorfor har du forlatt meg?”* Han har ikke mistet troen på sin far i himmelen, for han sier min, min Gud (sitat fra salme 22). Men han er fryktelig ensom, forlatt av alle, til og med av sin himmelske far. Alene med verdens synd som han bærer ensom i mørket som faller over jorden. Mørket er Guds vrede og dom.

Selv i sin ytterste smerte åpner Jesus sitt hjerte for en synder, en røver som på sitt kors roper: Jesus kom meg ihu når du kommer i ditt rike. Og Jesus sier til ham: Sannelig sier jeg deg: I dag skal du være med meg i Paradis. Slik

er Jesus. Han avviser ingen som kommer til ham og kaller på hans navn.

Der er liv i et blick på det blødende Lam der er frelse, o synder, for deg løft ditt øye til korset i tro og bli frelst se til ham som led døden for deg

“Jesus ropte med høy røst og utåndet,” forteller Markus (15,37). Den romerske offiser som står ved Jesu kors, ser på Jesus og undrer seg. Som soldat har han før hørt triumferende kampskrik, men her fra en døende mann i hans siste åndedrag? Offiseren, en hedning, ser mannen på korset bøye hodet i døden og bekjenner: Sannelig, denne mann var Guds Sønn!

Også Matteus forteller at *“Jesus ropte igjen med høy røst og oppgav ånden”* (27,50). Jeg hører Jesu rop som et seiersrop: *“Det er fullbrakt!”* Målet er nådd! *“Enda han var sønn, lærte han lydighet av det han led. Og da han var fullendt, ble han opphav til evig frelse for alle dem som er lydige mot ham.”* (Heb 5,8-9). Forhenget i templet revnet i to ovenfra og ned. Veien til paradiset er åpnet igjen. Gjennom Jesus er det en ny og åpen vei like inn til Guds hjerte, banet ved Jesu blod. Hans fullbrakte offer er nok for tid og evighet.

Hvorfor hang vel Guds Sønn hist på Golgata kors Hvis din straff den på Jesus ei falt? Hvorfor fløt fra hans sår det uskyldige blod, Hvis din syndeskyld ei ble betalt? Ingen angrende tåre forsoner for synd

Bibelsamling på Audnastrand leirsted

15.-19. juli 2020 blir det bibelsamling på Audnastrand

Talere: Oddvar Dahl og Curt Westman

Program og flere opplysninger i nr 3/2020 av Bibelsk Tro.

Info/påmelding: Dagfinn Natland, tlf 5279 9807 / 951 29 320, e-mail: dnatland@frisurf.no eller til Olav Hermod Kydland, mobil 918 60 275, e-mail: olav.kydland@lyse.net

Ingen bønn, kun det frelsende blod
Fly til ham som utgjød det, o, fly denne stund
La deg to i den rensende flod!

O, betvil ei at blodet utsletter din skyld
husk hva Gud selv i ordet har sagt
hans besluttede råd ble ved Sønnen utført
alt er gjort og forsoning fullbrakt
(A.M. Hull 1825-1882)

En modig mann, Josef fra Arimatea, hemmelig disippel av Jesus og medlem av Det Høye Råd, ville gi Jesus en verdig begravelse. Det får han lov til av Pilatus. Josef får hjelp av Nikodemus, som om natten hadde talt med Jesus om å bli født på ny. Forsiktig løser de naglene i Jesu hender og føtter og tar av han torne kronen. De tar det mishandlede legeme ned fra korset og svøper det i et nytt linklæde med velluktende salver. Jesu legeme stedes til hvile i en ny klippegrav som tilhører Josef.

Påskemorgen

Den søndagen stod Herren tidlig opp, stod opp før solen, mens det ennå var mørkt. Og mørkt var det – også i disiplenes hjerter. Påskesolen skinner ikke ennå for dem. Langfredags mørke lå tungt over deres sinn og tanke. På Golgata hadde de sett Jesus lide og dø en grusom død på et romersk kors; de hadde kjent redselen da mørket falt over landet i tre timer midt på dagen. Det lys de hadde fulgt som verdens lys, hadde de sett sløkne – det evige livs herlighet full av nåde og sannhet, det liv hadde de sett dø. Rådville og redde. Hva skulle de nå tro?

Maria ved Jesu grav

Johannes forteller levende om Maria Magdalena som Jesus hadde befridd fra syv onde ånder. Hun hadde stått ved Jesu kors og vært til stede ved gravferden. Hennes tanker er hos den korsfestede.

Nå er hun tidlig oppe den første dag i uken etter sabatten. Hun må av sted til Jesu grav og går hjemmefra mens det ennå er mørkt.

I hagen ser hun at steinen er veltet vekk

fra gravens inngang. Hun forstår at det har hendt noe voldsomt. Hun våger ikke å gå inn i gravkammeret, men springer tilbake til byen og forteller Peter og Johannes: De har tatt Herren ut av graven, og vi – hun taler på fleres vegne – vi vet ikke hvor de har lagt ham.

Peter og Johannes ved Jesu grav

De to løp sammen gjennom Jerusalems gater, Johannes fortore enn Peter. En detalj som avslører fortelleren som øyenvitne. Johannes kommer først, han bøyer seg ned og ser linklærne ligge der, men han gikk ikke inn. Peter når frem og går like inn i graven og ser også linklærne. Så våger Johannes seg og inn og skriver om seg selv: Han så og trodde. Hva så han? Han så linklærne som lå der, og at svatteduken var lagt sammen på et sted for seg selv. Og Jesus var der ikke! I et nå forstår han: Jesus er stått opp fra de døde. Jesus lever! Han så og trodde.

Hvorfor var steinen veltet vekk fra graven? I søndagsskolen svarer barna: For at Jesus kunne gå ut. Nei, Herrens engel veltet steinen vekk for at disiplene kunne komme inn og se hva som var hendt, at Jesus var stått opp fra de døde. Inntil da hadde de ikke forstått Skriftens ord om at Jesus skulle stå opp fra de døde. De tegn de så, i og utenfor graven, overbeviste dem. Undrende gikk de to hjem igjen.

Jesu linklær var et langt stykke stoff av bomull, som ble svøpt om den døde kropp – sikkert fra føttene og opp til og med skuldrene. Jesu linklæde var etterlatt som en tom bandasje. Det var helt åpenlyst at Jesu legeme ikke var stjålet eller flyttet. Svatteduken var lagt sammen på et sted for seg selv. Jesus var rett og slett oppreist ved å gå gjennom linklæde og graven. Ved Guds kraft. Det samme skjedde da den oppstandne Jesus gikk gjennom stengte dører senere på dagen, da han kom til disiplene, kledd i en himmelsk kledning.

Maria møter Jesus

Maria kommer tilbake til graven. De to disiplene er gått. Gråtende i oppriktig sorg over sin elskede Mester tar hun mot til seg og kikker

inn i gravkammeret. Hun ser to engler, som er kommet for hennes skyld, men hun synes ikke overrasket. De spør: Hvorfor gråter du? De har tatt min Herre bort, og jeg vet ikke hvor de har lagt ham, svarer hun.

Så merker hun noe bak seg, og ser bakover med tårer i øynene. Hun ser ikke klart og tror først at det er hagevokteren. Jesus spør: Hvorfor gråter du? Så sier han: Maria! Med hvilken betoning? Hun er gjenkjent. Og hun kjenner ham igjen.

Det er alltid godt å bli gjenkjent og nevnt ved navn, det er noen som interesserer seg for meg. Slik er Jesus. Han kaller deg ved navn og sier: Du er min!

Jesu første ord etter oppstandelsen er Maria. Hun merker hans kjærlighet og omsorg ennå sterkere enn før. Hun utbryter: *"Rabbuni!"* med dyp ærefrykt og hengivenhet. Jesus gjør Maria til budbringer: Gå til mine brødre og si til dem: Jeg farer opp til min Far og deres Far, min Gud og deres Gud. Til disiplene sier Maria: Jeg har sett Herren!

Da det var blitt kveld samme dag viste Jesus seg for de redde disiplene og sa: *"Fred være med dere!"* Da ble disiplene glade, fordi de så Herren.

Inn i Getsemane

AV FREDRIK WISLØFF

"Og han gikk ut og vandret etter sedvane til Oljeberget; men hans disipler fulgte og med ham. Og da han kom til stedet, sa han til dem: Be at dere ikke må komme i fristelse! Og han slet seg fra dem så langt som et stenkast og falt på kne og ba." (Luk 22, 39 flg)

For oss er Getsemane omspunnet av skjønnhet. Vakre Getsemane – sanger, skjærtorsdagsminner med Getsemane – stemning står for oss alle. Det er aftenstillhet med sus i de store oliventrærnes kroner, mens fuglene tier og sover. Det er fred, stillhet og høytid i vår Frelasers bedehus.

Men for Jesus var ikke Getsemane skjønt.

Jesus står på overgangen til den himmelske verden og åpenbarer seg gjentatte ganger før sin himmelfart for at de skal se ham som den levende.

Jesus kaller disiplene mine brødre. For et herlig uttrykk! Jesus – min bror! For en bror! Han gav sitt liv for meg, sonet min synd med sitt blod, rensar meg daglig for all synd!

Synger seierssangen, Kristus lever enn
Han er jo din broder, Gud din Far og venn
Kristus er oppstanden, lyder hilsenen
Jesus ble korsfestet, men han lever enn

Døden er ikke det siste

Hva betyr Jesu oppstandelse i vår hverdag? Et levende håp! Som han oppstod skal vi oppstå! Jesu tomme grav forkynner min oppstandelse. Døden er ikke det siste for hver den som tror på Jesus. Fra himmelen venter vi Jesus som skal forvandle vårt dødelige legeme og gi det samme skikkelse som hans herlighetslegeme. Døden skal ikke være mer. Forenet med Jesus i troen har vi evig liv med både sjel og legeme. Han sier: Jeg lever – og dere skal leve! □

Straks han kommer inn under de mørke trærne, før han ennå har gått fra de tre som får følge ham lengst inn, står det om ham: *"Og han begynte å bedrøves og engstes"*. (Mat 26, 37.) Og hvor dyp og gruffull denne bedrøvelse er, forklares i neste vers: *"Min sjel er bedrøvet inntil døden."* Sterkere ord kunne ikke ha vært brukt: *"bedrøvet inntil døden"*. Og likevel er dette bare begynnelsen av Jesu kamp. Hva skulle det ikke bli innen kampen nådde sitt høydepunkt?

Så forlater Jesus sine nærmeste venner og går alene bort for å kjempe. Vi ser undertiden Getsemane – bilder hvor Jesus ligger halvt på

kne, behagelig mot en mosegrodd sten som alter. Bibelen gir oss et annet bilde. Lukas sier: *“Han falt på kne.”* Markus sier: *“Han falt ned på jorden.”* Matteus sier: *“Han falt på sitt ansikt.”* Prøv å danne deg et bilde for din sjels øye av den kjempende Frelser. Det er ingen opphøyet majestet i behersket indre kamp. Nei, i fortvilelse og avmakt “faller” (Markus) han på sine “knær” (Lukas), og etter som kampen stiger i styrke, knuger han “ansiktet helt ned mot jorden” (Matteus). Hele vår Frelsers legeme er grepet av den dype angst, bøyd like ned i støvet kjemper han i sin bønn.

Følger vi Jesus videre i kampen, får vi se hvordan den stiger i styrke. (Luk 22,44).

“Og han kom i dødsangst og ba enda heftigere og hans sved ble som blodsdråper som falt ned på jorden.”

Hvor mettet dette vers er av kamp: Det står ikke angst, – det står dødsangst. Det står ikke: Han ba – det står: Han ba enda heftigere. Bønnen var heftig før, – nå bli den enda heftigere. Det står ikke at han svedet; det står: Og hans sved ble som blodsdråper. Han svedet altså helt fra først av, – enda natten var kald; i yppersteprestens

gård måtte de tenne ild for å varme seg; men til tross for kulden, svedet vår Frelser. Men etter hvert begynte sveden å farges rød; den ble som blodsdråper, står det. Og så føyes det så malende til: – som falt ned på jorden. Det er som vi ser det drypper rødt – dråpe for dråpe, – mens nye svedperler presses fram på hans rene panne.

Jeg glemmer ei, jeg glemmer ei, jeg glemmer ei din ve,

Da jeg deg så i angst på kne, hist i Getsemane.

Måtte det være sant, dette: Jeg glemmer ei. Jeg er redd det ville være mer sant å synge:

Jeg glemmer titt din ve!

Måtte tanken om denne Getsemanes gru følge oss livet igjennom! Måtte synet av vår Frelsers blodsved stå for vårt øye hver dag! Da skulle det ikke bli lett å synde; da skulle den kjærlighet som drev han inn i denne kamp, tenne et kjølende hjerte opp igjen og bevare det varmt og brennende.

Fra “Med ham til Golgata” Lutherstiftelsens forlag 1961

Bak blodet, Om det eneste skjulested og den eneste redning for Guds vrede

AV PEDER MIKKELSEN

“Og blodet på de hus som dere er i, skal være til et tegn for dere; når jeg ser blodet, vil jeg gå dere forbi; og ikke skal noe slag ramme dere til ødeleggelse når jeg slår Egyptens land.” (2 Mos. 12,13).

Guds løfte

Da Faraos var blitt forherdet og ikke ville la israelittene reise, sendte Gud plager over egypterne. 10 plager i alt.

I den siste plage skulle alle førstefødte dø, og det ville skje helt uten persons anseelse.

Ja, selv blant kveget skulle de førstefødte dø. Men Herren ville skåne israelittene, og det kunne Han med letthet ha gjort uten videre. Han kjente hver eneste og kunne bare ha holdt israelittene helt utenfor.

Men Gud gjorde noe helt annet. Han ga dem et løfte om at hvis de slaktet et kje eller et lam og strøk blodet på dørstolpene, så ville han gå forbi dem. Gud ville at de i tro på Ham skulle gjemme seg bak blodet.

Et bedre skjulested?

Men forestill deg én som ikke ville eller torde la liv og død være avhengig av blod på en dørstolpe – det lød for enkelt. “Nei, la meg selv lage et eller annet som jeg virkelig kan skjule meg bak når Herren og Hans ødelegger går forbi”.

Men den natt da Herren og Hans ødelegger kom forbi, var det fullstendig likegyldig hvor smart eller dyktig han hadde laget sitt skjul. Ingen kan skjule seg for den levende Gud. Og uansett hvor trygg han følte seg i sitt skjul, så måtte det koste livet for de førstefødte i dette hus. Både av mennesker og dyr. For det hadde Gud sagt.

Han ville skåne dem som var i ly bak blodet – og kun dem. Han hadde besluttet kun å se etter blodet den dag. Alle andre steder måtte dødsplagen gå sin gang.

Har du søkt ly bak blodet? Jesu blod. Eller er du i ferd med å bygge ditt eget skjul av din fromhetsøvelse?

Uansett hvor langt du selv kommer på fromhetens vei, så vil det alt sammen bli feid til side den dag da din evige skjebne avgjøres. Gud ser nemlig kun etter én ting den dag – han ser etter blodet – om du har søkt ly bak blodet. Det avgjør ditt evige ve og vel.

Trygghet i engstelsen

Den natt da Herren og Hans ødelegger kom forbi, har det kanskje vært en trykket stemning i noen hjem. Noen kunne kanskje godt skjelve litt ved

tanken om det dødsalvor som lå over det hele. Men de var i trygghet, selv om de kanskje ikke var så trygge i seg selv. De var jo bak blodet.

Du som har tatt din tilflukt til Jesus og håper på frelse ved Hans blod, kan kanskje godt engstes og skjelve litt ved det hele. Evighetsalvoret kan legge seg inn over ditt sinn. Du engstes kanskje fordi du føler deg som en mislykket kristen. Men din angst kommer av at du ser etter det som Gud ikke ser etter.

Du blir mismodig, når du ser hvor lite åndelig du er. Men Gud ser kun etter blodet. Og Han ser ikke etter om du er engstelig bak blodet. Nei, Han ser kun etter om du er bak blodet.

La den sannhet at Gud alltid ser blodet, og at blodet alltid er nok for Ham, få lov til å senke seg ned og gi ditt urolige hjerte hvile.

Har Jesu blod fått lov til å være nok for deg?

(Fra ”Nyt liv”, oversatt til norsk) □

CD

”Jeg hviler i nåden!”
av Elisabeth, Helge og Klas Lindhjem

Kan bestilles via våre nettsider:
www.bibelsk-tro.no

Se annen kontaktinfo bakerst
i bladet (s. 31).

Kr 200,-

Stedfortreder og forsoner

AV CARL FR. WISLØFF

Det finnes ikke noe menneskelig sidestykke til stedfortredelsen i forsoningen. Her står vi overfor den allmektige og kjærlige Guds egen handling. Dette gjorde Han - ingen annen kunne gjøre det.

Derfor skal vi ikke se oss omkring i verden for om mulig å finne noen å sammenligne med – noe vi kjenner fra vår erfaringsverden forøvrig, og som vi derfor kunne henvise til for å gjøre forsoningen mer "begripelig" for folk flest.

En hører rett nok av og til predikanter som i beste mening forsøker seg på dette. Hvem har ikke hørt om den lille gutten som hadde gjort noe skrekkelig galt, og så skulle han smake riset. men da han var liten og svakelig, tilbød hans eldre bror å ta straffen i stedet - og det gikk faren med på!

En skulle ikke servere slike grufulle historier. Alle tenkende mennesker må jo spørre i forferdelse: Hva for slags barneoppdragelse er dette? Hvilken far kunne finne på noe så redselsfullt? Det hele er avskyelig – og tjener absolutt ikke til å kaste noe som helst lys over forsoningen, slik Bibelen forkynner den. Tvert om - slike historier tjener bare til at folk vender seg bort og tenker: Gud er da ikke slik? Predikanten har dermed feiltolket forsoningen.

Straffen lå på Ham, sier Bibelen. Men det store og merkelige i dette budskapet er nettopp at det er uten sidestykke – det kan ikke sammenlignes

med noe som helst annet. For her handlet Gud i sin visdom, han tok selv initiativet. Gud sendte sin Sønn til soning for våre synder. Ingen vristet tilgivelsen fra ham mot hans vilje. Gud viste sin kjærlighet mot oss derved at Jesus døde for våre synder.

Og mer: Han som tok straffen på seg, var Guds egen Sønn, ett med Faderen fra evighet. "Herren lot våres alles misgjerninger ramme ham." (Jes 53,6). Hva kan vi gjøre overfor dette underfulle budskap, annet enn å bøye oss i tilbedelse?

Hva kan vi si til dette – uten å stamme på en hjertets takk?

Å hvilke dype saker,
hvor undres ei min sjel!
Se, Herren døden smaker
istedenfor sin træl!
Den Herre Jesus, Gud og mann,
for meg fortapte synder
gikk under dødens bann.

Vi vil aldri kunne gripe dette med vår forstand. Men vi får lov til å tro det. Vi får lov til å ta vår tilflukt til Jesu kors - i liv og død. (Fra "Bibelsk Tro" nr 2-2000) □

Kristus døde for oss

AV OLAV HERMOD KYDLAND

"For mens vi ennå var skrøpelige døde Kristus til fastsatt tid for ugudelige. For knapt nok vil noen gå i døden for en rettferdig – skjønt for en som er god, kunne kanskje noen ta på seg å dø. Men Gud viser sin kjærlighet til oss ved at Kristus døde for oss mens vi ennå var syndere." (Rom 5,6-8).

Det er en ufattelig tanke at Gud elsket menneskene så høgt at han lot sin enbårne Sønn, Jesus Kristus, komme til jord for å dø i vårt sted, en stedfortredende død på Golgata kors.

Dette skjedde mens vi var skrøpelige og ikke i stand til å gjøre noe velbehagelig. Vi ble født

inn i Adams falne ætt og uten i stand til å komme i kontakt med Gud av oss selv. Siden vi ikke var i stand til å stige opp til Gud, så steg Guds enbårne Sønn ned til oss på jorda til fastsatt tid som Herren hadde bestemt.

Vi var som Ef 2,1 sier døde ved våre overtreddelser og synder. Vi levde borte fra Gud og var opptatt av verdens fornøyer og "gleder" uten tanke på vår fortapte stilling.

Menneskelig sett er det underlig at Jesus, Guds Sønn og Menneskesønnen, den ene rettferdige og hellige bar alle synder opp på korset, ja, han ble gjort til synd. (2 Kor 5,21). Profeten Jeasja sier: *Det behaget Herren å knuse ham....*" (Jes 53,10 a). Dette viser oss hvor stor kjærlighet Gud har til menneskene at han ville la sin egen sønn knuses, ved både indre ytre smerter og plager.

Alle synder som var gjort fra Adam av til det siste menneske som lever og ånder på jord, tok Jesus på seg. Han ble gjort til synd for hele menneskeslekten, ja for meg og deg. Derfor døde han der for mine og dine synder, ja, for hele verdens synder og fant en evig forløsning.

Vi gripes av takknemlighet når vi erkjenner hvor høgt Gud elsker oss mennesker at han lot sin enbårne Sønn stige ned til ugudelige mennesker for å pines og død på et kors, en dødsstraff som bare de verste forbrytere og landssvikere ble dømt til. For jøder var det et anstøt og for hedninger en dårskap. (1 Kor 1,23).

Hva skjedde på Golgata?

Jesus smakte døden som er menneskenes siste fiende. Han smakt den legemlige død: "Men Jesus ropte med høy røst og oppgav ånden." (Mt 27,50). Ved den legemlige død skilles ånd/sjel og legemet.

Han smakte også den åndelige død. Jesus ropte ut: "Min Gud, Min Gud, hvorfor har du forlatt meg?" (Mt 27,46). Jesus var forlatt av Gud. Måtte smake Guds forlatthets mørke, noe av det verste som en kan tenke seg.

Men ikke nok med det han smakte også den evige død. Han var forbannet bort fra Gud. I Gal 3,13 leser vi: "Forbannet er hver den som henger på et tre." Jesus var under lovens forbannelse, under Guds vrede og dom for at ikke noen av Guds barn skulle gå fortapt og tilbringe evigheten under Guds vrede og dom.

Jesu oppstandelse

Jesus sonet all verdens synd, døde og ble gravlagt, men tredje dagen sto han opp fra de døde. Om dette vitner apostelen i Rom 1,4 og sier om han som "etter hellighets Ånd er godgjort å være Guds veldige Sønn ved oppstandelsen fra de døde, Jesus Kristus, vår Herre."

Jesus var virkelig Guds Sønn og sto legemlig opp fra de døde og ble sett av Kefas, deretter av de tolv disiplene og av mer enn 500 brødre på en gang. (1 Kr 15,5-6).

Døden kunne ikke holde på Jesus. Loven sier:

NY CD!

"Jesu kjærlighet"
med sang av ungdomskoret
Gledesbud.

Kan bestilles via våre nettsider:
www.bibelsk-tro.no

Se annen kontaktinfo bakerst

Gjør det og du skal leve! Jesus hadde oppfylt loven. Hadde livsrett. Gud vakte han opp fra det døde.

Apostelen sier i Rom 6,10: *”For sin død, den døde han en gang for synden, men sitt liv, det lever han for Gud”*. Med andre ord: Jesus døde for alle verdens synder, men sto opp igjen og lever for Gud, og han ber for oss hvor han sitter ved Guds høyre hånd og går i forbønn for oss. (Rom 8,34).

Jesu forsoning, død og oppstandelse er det største som har skjedd i verdens historien. Alt er ferdig objektivt sett. Veien til Gud er åpnet, den som før var stengt på grunn av synd.

Frelsesverket er ferdig for snart 2000 år siden. Det har konsekvenser for alle mennesker. Hvert enkelt menneske må ta stilling til Guds gjerning i Jesus Kristus, enten å svare ja eller nei.

Jesus, som var rettferdig og oppfylte Guds hellige lov, led døden på korset for å frelse alle mennesker fra fortapelsen og inn i Guds paradis. Vegene til Gud og hans himmel er nå åpnet. Enhver som tar sin tilflukt til Jesus og lar seg døpe, skal bli frelst. (Mark 16,16).

Apostelen Peter sier det slik: *”For også Kristus led én gang for synden, en rettferdig for urettferdige, for å føre oss fram til Gud, han som led døden i kjødet, men ble levendegjort i Ånden.”*

Dette er et herlig budskap for alle mennesker, men det ser ut for at mange ikke har bruk for det. Apostelen Paulus sier i 2 Kor 4,4: *”For denne verden gud har forblindet de vantros sinn, så de ikke ser lyset fra evangeliet om Kristi herlighet, han som er Guds bilde.”*

Vantro mennesker ser ikke og erkjenner ikke at Jesus som ble korsfestet på Golgata er Guds enbårne Sønn, den andre person i guddommen. De erkjenner heller ikke at han ble menneske, sann Gud og sant menneske. Han åpenbarte Gud og Guds kjærlighet i en menneskelig skikkelse for å frelse hele menneskeheten.

Gud sendte også Den Hellige Ånd, den tredje person i guddommen, for at han skulle overbevise verden om synd, rettferdighet og dom. (Joh 16,8).

Den Hellige Ånd skal overbevise mennesker om synd, både arvesynd og synder som gjøres

hver dag i tanker, ord og gjerninger. (Joh 16,9). Likedan skal Den Hellige Ånd overbevise om rettferdighet for Jesus går til Faderen og ingen kan se ham lenger. (Joh 16,10). For det tredje skal Den Hellige Ånd overbevise om dom fordi *”denne verdens fyrste er dømt.”* (Joh 16,11). På korset seiret Jesus over djevelen og hans åndehær. De er allerede dømt, men dommen er ikke eksekvert ennå. Imidlertid skal de en dag kastes i ildsjøen hvor da dyret og den falske profet allerede er. (Åp 19,20; 20,10) Det skal også alle som lot seg forføre og blinde av djevelen, og forkastet Jesus Kristi frelsesverk.

La oss derfor takke og prise Gud for at han elsker oss så høgt at han sendte sin Sønn til jord for å frelse oss fra fortapelsen og evig død. Siden vi var skrøpelige syndere som verken ville eller kunne frelse oss selv, så frelste Gud oss ved sin Sønn, Jesus Kristus, som fornedret seg selv ved å dø på et kors, en stedfortredende død. Ved sin oppstandelse ble det godtgjort at han var Guds veldige Sønn som skal komme igjen for å hente sine og gi dem evig liv i himmelen hvor synd, sorg, gråt og død ikke eksisterer lenger.

I evigheten lang skal Guds barn få prise Jesus, Lammet, og syng med :

”Lammet, ja, Lammet, dets vunder og sår,
Æren og prisen i evighet får!
Amen, halleluja! Amen!”

(Fredrik Boye 1750. Nr 904 vers 4 i Sangboken) □

CD-er:

Foredrag av Per Haakonsen:
”Israel og Midtøsten akkurat nå”
”Det nye Norge – Avkristningens konsekvenser” Kr 20 pr. CD + porto
Bibelsk Tros kassetjeneste
Postboks 116, 4311 Hommersåk
e-post: olstokka@frisurf.no

Jesu grav og vår

AV MARIUS GIVERHOLT

Hvor salig og se opp og forbi graven! I himmelens skal du ikke finne noe igjen av alt det som her var deg en byrde og lidelse. I Kanaans dal vokser det ingen torner; ved livsens elv er det ingen stormer, ingen bølger. Hvor underfullt det vil bli, når dette arme hjerte, som aldri her helt kunne bli stille, skal være evig fri og løst fra all byrde og få hvile fra alt hos Jesus! Da er døden ikke mer! Den nye staden har ingen kirkegård, ingen sørgende, ingen grav! Da rinner ingen tåre mer. Gud har tørket dem av, hans trøst har leget alle sår. Jordens trengsel er glemt, og husker man den så er det ikke som trengsel, men som en ny anledning til å opphøye Guds store nåde og kjærlighet.

Ja, det er salig å se forbi graven, der hviler det evige herlighetens håp. Ennå er det bare et håp.

”Ikke så at jeg alt har nådd dette eller allerede er fullkommen. Men jeg jager etter det, for å kunne gripe det, fordi jeg selv er grepet av Kristus Jesus” Fil 3,12.

Så hold meg da alltid reiseferdig, ventende på deg; la meg aldri se meg tilbake og bli stående

som Lots hustru, men led meg og dra meg, så jeg alltid må komme nærme mitt salige hjem hos deg. Hva kan vel hindre min sjel her nede? Hva kan oppveie min Jesu fred, Hans salighet, den herlige krone der hjemme? (...)

”Når jeg bare har deg, begjærer jeg ikke noe på jorden. Om enn mitt kjød og mitt hjerte svikter, så er Gud min hjertes klippe og min del for evig” Sal 73,25-26

Og når du da, min Jesus, sender meg ditt siste bud, da lær meg også å dø! Løs du da mitt hjerte fra alt her nede; la meg alene være din og lengte etter deg! Gi meg olje på lampen, gi meg bryllupsdrakten! Styrk meg ved din nåde og trøst mitt bange sinn ved din kjærlighet! Vi meg ditt kors, dine sår og ditt blod, at jeg må få hvile trygt på det og salig gå gjennom “dødens flod”. Hvorfor skulle jeg frykte for noe ondt? Du er jo med meg, til deg overgir jeg min sjel; du skal bære meg over; min sjel er salig hjemme hos deg.

(“Den stille uke”. Sambaandets forlag. Bergen, 1938) □

Jesu oppstandelse – den tomme graven

AV JAN JANSEN

Motsetninger?

I Matt 28 leser vi om Jesu oppstandelse og den tomme graven. Parallelltekstene finner vi hos både Markus, Lukas og Johannes. Noen har ment at dersom vi sammenligner disse tekstene, vil vi finne motsetninger. Som eksempel har det vært trukket fram at antall kvinner er ulikt.

Men dette stemmer ikke. Her er ikke forskjeller som skulle bety motsetninger.

Evangelistene skrev det de hadde sett og hørt. Øyenvitner. De hadde blitt kalt til en tjeneste, en

apostelgjerning. De hadde fullmakt fra Herrens selv. De fikk i oppdrag å skrive ned det som Guds Ånd viste dem, slik at hele Skriften skulle være innblest av Gud. *“Nyttig til lærdom, til overbevisning, til rettleiding, til opptuktelse i rettferdighet”* (2 Tim 3,16).

Apostelen Paulus sier det slik i 1 Kor 15,4b: *“Kristus ble reist opp på den tredje dag etter Skriftene.”* Her bør vi lese noen vers som hører sammen. Vi starter fra vers tre: *“For jeg overgav dere blant de første ting det som jeg selv tok imot:*

At Kristus døde for våre synder etter Skriftene, og at han ble begravet, og at han ble reist opp på den tredje dag etter skriftene.“ Så tydelig og trygt kan vi lese det i Bibelen. Det er i lyset fra den vi kan forstå Jesu oppstandelse. Først fornedrelse, så opphøyelse. For en triumf!

En kan minnes forkynnere som nevnte fem trinn i betraktningen av Jesu fornedrelse: Fødselen i fattigdom, lidelsen, korsfestelsen, døden og begravelsen.

Opphøyelsen ble også delt i fem trinn: Nedfarten til dødsriket, oppstandelsen, himmelfarten, setet ved Faderens høyre hånd og gjenkomsten.

Hva er egentlig påske?

Det er bare Guds ord i Bibelen som kan forklare påsken for oss. Fornuften hjelper ikke her. Nei, vi må bøye oss og la apostlene og profetene fortelle oss det.

Påske betyr forbigang. Rent historisk viser ordet til det som skjedde da Gud sendte sin straffende engel for å slå i hjel alt førstefødt i Egypt. En dag får Moses og Aron denne beskjeden fra Herren: *“Tal til hele Israels menighet og si: På den tiende dagen i denne måneden skal hver husfar ta seg ut et lam, ett lam for hvert hus. [...] Det skal være et lam uten lyte, av hannkjønn, årsgammelt. Et lam eller et kje, kan dere ta. [...] Hele Israels samlede menighet skal slakte det mellom de to aftenstundene. Så skal de ta av blodet og stryke på begge dørstolpene og på den øverste dørbjelken på de hus hvor de eter det.”* (Videre fra 1930-oversettelsen): *“For samme natt vil jeg gå igjennom Egyptens land og slå i hjel alt førstefødt i Egyptens land, både folk og fe, og over alle Egyptens guder vil jeg holde dom; jeg er Herren. Og blodet på de hus som dere er i, skal være til et tegn for eder; når jeg ser blodet, vil jeg gå eder forbi; og ikke skal noe slag ramme eder til ødeleggelse når jeg slår Egyptens land. [...] Dette skal dere holde;*

det skal være en forskrift for deg og dine barn til evig tid. Og når dere kommer inn i det land Herren skal gi eder, således som han har lovt, da skal dere holde denne tjeneste. Og når eders barn sier til eder: Hva er dette for en tjeneste som dere holder? – da skal dere si: Det er påskeoffer for Herren, som gikk forbi Israels barns hus i Egypten da han slo egypterne og fridde våre hus. Og folket bøyde seg og tilbad“ (2 Mos 12).

Guds lam

Døperen Johannes peker på Jesus og sier: *“Se der Guds lam, som bærer bort verdens synd!”* (Joh 1,29) Ja, det er så viktig for døperen å få sagt dette at han gjentar det dagen etterpå: *“Dagen etter stod Johannes der igjen, og to av disiplene hans. Da han fikk se Jesus, som kom gående, sa han: “Se der Guds Lam!”* (Joh 1,35-36)

Guds Sønn måtte bli Guds Lam. Han skulle bære bort verdens synd. Dette var planlagt i Guds hjerte *“før verdens grunnvoll ble lagt.”* Han gikk helt inn i våre kår – som stedfortreder – og tok vår synd og skyld på seg. Det førte ham på korset, og til en dødsdom under Guds vrede. Egentlig er det forbigang vi leser om her også. Men da Jesus var uten synd, måtte Gud vekke ham opp igjen.

Det var umulig at døden kunne holde på ham (Apg 2,24b), for han var ren og rettferdig. Han var uten synd og skyld. Derfor vekket Gud ham opp på den tredje dag. Døden var overvunnet.

Seieren var hans. Men hør, kjære venner: Seieren tilhører også Guds folk!

Johan Nordahl Brun skriver så fint om dette:

Jeg har vunnet, Jesus vant.
Døden oppslukt er til seier.
Jesus mørkets fyrste bandt.
Jeg den kjøpte frihet eier.
Åpen har jeg himlen funnet,
Jesus vant og jeg har vunnet.

Den tomme graven

Vår bibeltekst vil også minne oss om noe annet: Graven var tom. De mange forskjellige religioner rundt om i verden har kanskje et og annet visdomsord å si til menneskene. Men det er bare kristendommen som kan fortelle om en tom grav!

Maria Magdalena hadde det travelt denne morgenen. Hun kommer tidlig for å salve Jesu legeme med velluktende urter.

I Joh 20,1-10 kan vi lese: *“Men på den første dag i uken kom Maria Magdalena tidlig til graven, mens det ennå var mørkt. Hun så da at steinen var tatt bort fra graven. Hun løp av sted og kom til Simon Peter og den andre disippelen, han som Jesus elsket, og sa til dem: De har tatt Herren ut av graven, og vi vet ikke hvor de har lagt ham. Peter og den andre disippelen gikk da av sted og kom til graven.*

De to løp sammen, men den andre disippelen løp i forveien, fortere enn Peter, og kom først til graven. Han bøyde seg ned og så linklærne ligge der, men han gikk ikke inn. Simon Peter kom nå etter, og han gikk inn i graven. Han så linklærne som lå der, og at svetteduken, som hadde vært på hodet hans, ikke lå sammen med linklærne, men var lagt sammen på et sted for seg selv. Da gikk også den andre disippelen inn, han som var

kommet først til graven. Og han så og trodde. For de hadde ennå ikke forstått Skriften, at han måtte stå opp fra de døde. Disiplene gikk så hjem til seg selv igjen.”

Vi leser videre i Joh 20,11-16: *“Men Maria stod utenfor ved graven og gråt. Som hun nå gråt, bøyde hun seg og så inn i graven. Da får hun se to engler i skinnende hvite klær, som sitter der hvor Jesu legeme hadde ligget, en ved hodet og en ved føttene. De sier til henne: Kvinne, hvorfor gråter du? Hun sier til dem: De har tatt min Herre bort, og jeg vet ikke hvor de har lagt ham! Da hun hadde sagt dette, snudde hun seg og så Jesus stå der. Men hun visste ikke at det var Jesus. Jesus sier til henne: Kvinne, hvorfor gråter du? Hvem leter du etter? Hun trodde det var hagevokteren, og sa til ham:*

Herre, dersom du har båret ham bort, da si meg hvor du har lagt ham, så vil jeg ta ham! Jesus sier til henne: Maria! Da vender hun seg og sier til ham på hebraisk: Rabbuni! Det betyr Mester.”

Maria Magdalena var den første som fikk se den oppstandne Jesus.

Mer kunne ei engler begjære, enn gå med så salig et bud.

Etter oppstandelsen møter de Jesus i hans herlighetslegeme.

Vi ønsker å gi deg

åndelig veiledning

- Oppbyggelige stykker
- Bibelstudieserier
- Sjelesorg
- Kristen etikk
- Troforsvar
- Aktuelle spørsmål
- Sang og musikk
- Med mer

Sendes til:

Bibelsk Tro
Postboks 67
4349 Bryne

Betales med giroblankett som følger med første tilsendte blad.

Navn: _____

Adr: _____

Kan også bestilles på Internett:
www.bibelsk-tro.no

Seks nummer i året for kr. 180,- (studenter: 160,-)
Tegn 2020-abonnement nå, og du får GRATIS nr. 5 og 6/2019!

Husk årskontingenten for 2020!

Han kan gjøre seg usynlig.

Han kan gå gjennom stengte dører osv.

Men hør nå. Likevel er steinen veltet fra! En Herrens engel hadde veltet steinen vekk. Ikke for at Jesus skulle komme seg ut, men for at vitnene skulle få se – og tro – at graven var tom!

“Han er ikke her, han er blitt reist opp, slik som han sa. Kom og se stedet hvor han lå!” (Matt 28,6)

Hva betyr dette for deg?

I begynnelsen av artikkelen leste vi noen vers fra 1 Kor 15. Leser vi videre i kapitlet ser vi at Jesu oppstandelse er et viktig ledd i vår tro: “Har vi bare i dette liv satt vårt håp til Kristus, da er vi de ynkvendigste av alle mennesker.” Det er et sterkt uttrykk apostelen bruker her. Derfor må vi gjenta det: Har vi bare i dette liv satt vårt håp til Kristus, da er vi de ynkvendigste av alle mennesker.

Slik leser vi i vers 19. Vers 20 fortsetter: “Men nå er Kristus reist opp fra de døde og er blitt førstegrøden av dem som er sovnet inn.”

Førstegrøden er et uttrykk fra kornhøstens høytid. Når Jesus er kalt førstegrøden, så betyr det at du og jeg og alle troende også skal oppstå. “Han som forløser ditt liv fra graven”, leser vi i Salme 103,4.

Brorson sier det så fint:

Å, du arme hjerte som i lengsels smerte etter Jesus trår:

Her er trøst i nøden, her er førstegrøden av Guds nådes vår!

Brøt han ut, så kan hans brud ved den samme kraft utbryte

og i Gud seg fryde.

Sb 679

1 Kor 15 fortsetter slik i vers 21-22:

“For ettersom døden er kommet ved et menneske, så er også de dødes oppstandelse kommet ved et menneske. For likesom alle dør i Adam, slik skal også alle bli gjort levende i Kristus.”

Vi har fått et levende håp!

Vi vet ikke når Herren kommer for å hente sine. Vi skal ikke alle sovne inn, men vi skal alle bli forvandlet (1 Kor 15,51). Dersom vi skal møte døden, vil det i vår begravelse lyde: “Av jord er du kommet, til jord skal du bli, av jorden skal du igjen oppstå.”

Dessuten kommer også dette til å bli sagt:

“Lovet være Gud, vår Herre Jesu Kristi Fader, som etter sin store miskunn har gjenfødt oss til et levende håp ved Jesu Kristi oppstandelse fra de døde.”

Dette bibelverset fra 1 Pet 1,3 lyder ved tre

Støttefond for evangelisk arbeid og misjon

Stiftelsen På Bibelens Grunn
v/Edvard Jekteberg
Persokkrossen 3
4346 Hafrsfjord
Bankkontonr. 3201.59.73713
Vipps: 538699 mrk. Støttefondet

merkedager i et menneskeliv: Ved dåpen, ved konfirmasjonen og ved graven.

Når det gjelder vår død og grav og oppstandelse, så er det to uttrykk vi må merke oss: Om alle mennesker heter det: “Og likesom det er menneskenes lodd en gang å dø, deretter dom...” (Heb 9,27). Om de troende i Kristus Jesus heter det: “Han kommer ikke til dom, men er gått over fra døden til livet” (Joh. 5,24). Begge uttrykkene har Martin Luther satt inn i “Det vil si” til Den tredje trosartikkel med en forsiktig omskrivning, men med samme innhold som i Bibelen: “På den ytterste dag skal han oppvekke meg og alle døde, og gi meg og alle troende i Kristus et evig liv.”

Øivind Andersen var i mange år lærer ved Fjellhaug Misjonsskole (Fjellhaug Internasjonale Høgskole). Han uttalte en gang at han ikke kunne forstå hvorfor noen flagger på halv stang langfredag.

Han mente at langfredag ikke er noen sorgens dag, men en gledens dag. Og så la han til: “Og så var jeg med da det skjedde.” Den erfarne læreren var på trygg grunn da han sa dette. For han brukte de samme ordene som Paulus bruker i Galaterbrevet: “Jeg er korsfestet med Kristus, jeg lever ikke lenger selv, men Kristus lever i meg. Det liv jeg nå lever i kjødet, det lever jeg i troen på Guds Sønn, han som elsket meg og gav seg selv for meg” (Gal 2,19b-20).

La meg til slutt ta med noe av det Johannes fikk se i sine syner på Patmos. Han fikk se den store skaren som står for tronen og Lammet, kledd i lange, kvite kapper og med palmegreiner i hendene sine. En av de eldste tok til orde, og stilte et spørsmål. Vi leser fra Åp 7,13-15: “Disse som er kledd i de lange hvite kappene–hvem er de? Og hvor er de kommet fra? Jeg sa til ham: Herre, du vet det! Og han sa til meg: Dette er de som kommer ut av den store trengsel, og de har vasket sine kapper og gjort dem hvite i Lammets blod. Derfor er de for Guds trone og tjener ham dag og natt i hans tempel, og han som sitter på tronen, skal reise sin bolig over dem.”

Her er mye å glede seg over for Guds folk! □

1. MAI MØTER 2020

Talere: :

Jan Bygstad og Olav Rørtveit

Kl. 11.00 Randaberg forsamlingshus
Jan Bygstad

Kl. 11.00 Frøyland forsamlingshus
Olav Rørtveit - emne: Rom 7,14-25:
Hva er dette for et kristenliv?

Kleppe bedehus

Kl. 18.00 Jan Bygstad - Emne:
Skapt til mann og kvinne

Kl. 20.00 Olav Rørtveit - Emne: Hvordan tale sant om omvendelsen?
Sang: Regionsungdomskoret
Mat mellom møtene og kollekt til Kongsstun Lutherske Friskule på Ålgård
Alle hjertelig velkomne
Arr: Vardevakt for Bibelen

Møte 29 april

Kl. 19.00 Vigrestad Misjonshus
Taler. Olav Rørtveit.
Emne. Livets store alvor.(Luk 16, 19-31)

30 april

Kl. 19.00 Skjæveland Misjonshus
Taler. Olav Rørtveit.
Emne. Bli i det du har lært. (2Tim. 3.14-17)

Kl. 19.00 Frøyland Forsamlingshus
Taler. Jan Bygstad
Kollekt
Alle hjertelig velkomne!
Arr. Flymisjonen

Medarbeidere og skribenter i dette nummeret:

Carl Fr. Wisløff (1908-2004)

Født i Drammen., Teologisk embets-eksamen 1931. Dr. theol. 1958. Prest 1932-47. Prest 1932-47. Rektor ved MF 1947-61. Professor i kirkehistorie 1961-75. Har skrevet mange bøker og artikler.

Dag Rune Lid

Født 1961 i Norheimsund, Fjelltun Bibelskole, lærer Rødde Folkehøyskole 1988-91. Har arbeidet med IT og markedsføring ved Lid Jarnindustri AS fra 1991. Webmaster for josafat.no, steinsdalenbedehus.no og nll.no.

Fredrik Wisløff (1904-1986)

Cand. theol, 1928. Lærer, prest, reisepredikant og forfatter.

Gunnar Holth

Født 1946 i Råde. Realskole Hurdal Verk 1961-63. Kristelig Gymnasium 1963-66. Oslo off. lærerskole 1966-69. Kristendom grunnfag ved NLA 1969-70. Lærer/husfar ved Fjellhaug skoler og studentheim 1970-73. Lærer ved Skjevik ungdomsskole, Molde 1973-86. Medlem av NLMs hovedstyre 1976-82. Lærer ved Vågsetra skole, Molde, 1986-2013. Nå pensjonist og fritidsforkynner.

Hans Erik Nissen (1938-2016)

Cand.theol. ved København Universitet 1965. Sogneprest i København 1966-70. Forstander ved Luthersk Missionsforenings Højskole, Hillerød, fra 1970-2003.

Henrik O. Stokkenes

Født 1938 i Nordfjordeid. Lyngdal jordbruksskole 1957-59. Nå pensjonert bonde. Deltatt i arbeidet på det lokale bedehuset i mange år.

Jan Jansen

Født i 1937 i Haugesund. Har vært typograf i yrkesaktivt liv. Bibelskole. Fritidsforkynner. Medarbeider i nærradio.

Jens Marius Giverholt (1848-1916)

Cand. theol., forstander, forkynner og salmedikter.

Jørgen Bernhard

Født 1939 i Græsted, Danmark. Fjellhaug Misjonsskole 1962-64. Cand. theol. fra København 1973. Misjonær i Etiopia 1974-78 og 1998-2006. Leder for LMs Missionsskole 1978-1998.

Olav Nergård (1903-1991)

Norsk gårdbruker og dikter.

Ottar Endresen

Født 1955 i Egersund. Utdannet som allmennlærer ved Stavanger lærerhøgskole i 1978. Lærer i privat barneskole til 1983. Ordinert til prest/forstander i 1983. Lærer/pastor i Det evangelisk-lutherske kirkesamfunns menighet i Egersund. 2001-2008 rektor ved Sandnes Lutherske Grunnskole. Fra 2008 landbruksvikar i Eigersund og Sokndal kommuner.

Peder Mikkelsen

Født 1950 i Danmark. Utdannet som baker 1970. Bibelskolen på Fjellhaug, Oslo, våren 1972. Ansatt ved det danske postvesen fra 1983 til pensjonering i 2013. Fritidsforkynner i Luthersk Missionsforening og "Nyt Liv".

Torstein Lindhjem

Født 1946 i Tjølling (Larvik). Utdannet lærer. Ansatt i Lunde forlag i 27 år, siste tida som forlags sjef. Arbeidet i avisa Dagens markedsavdeling i 8,5 år. Har skrevet flere sanger.

MØTTER

Bibelsk Tro – Skjæveland

Dag	Dato	Kl.	Taler/møte
Søndag	15. mars	11.00	Steinar Handeland
Søndag	22. mars	11.00	Per Haakonsen. Tema: "Samlingen av jøder i Israel ut fra en kristen historieforståelse". En kristen historieforståelse anvendt på dagens Israel.
Lørdag	28. mars	19.30	Dagfinn Natland. Sang: Torvald Kjetilstad
Søndag	29. mars	11.00	Dagfinn Natland. Sang: Torvald Kjetilstad
Onsdag	01. april	19.30	Bibelgruppe.
Palmes.	05. april	11.00	Eivind Gjerde
Langfred.	10. april	11.00	Erik Nordbø
1.påsked.	12. april	11.00	Gunnar Soppeland
Søndag	19. april	11.00	Roy Trondsen
Søndag	26. april	11.00	Terje Thorsen
Søndag	03. mai	11.00	John Peder Samdal
Onsdag	06. mai	19.30	Bibelgruppe
Fredag	08. mai	19.30	Gunnar Holth
Lørdag	09. mai	19.30	Gunnar Holth. Sangfestkveld, "Syng for Herren"
Søndag	10. mai	11.00	Gunnar Holth

På nettstedet www.begynn.no finner du alltid oppdatert møteoversikt!

Et lite utvalg fra vårt utsalg:

Kr 150,-

Mot kveld

Undertittel: "Guds plan skal bli fullført".
Bok av Kristian Fagerli.

Kr 160,-

Våg å stå som Daniel

Innføring i Daniels bok.
Bok av Erik Høiby.

Kr 200,-

Jesu kjærlighet

Ny CD med sang av ungdomskoret Gledesbud fra Namsos. Utgitt på Basunen forlag.

Porto kommer i tillegg til de ulike priser på bøker og CDer!

Bibelsk Tros kassettjeneste
Postboks 116, 4311 Hommersåk
E-post: olstokka@frisurf.no

Bankgironummer: 3290.07.77786

Det er enkelt å bestille via våre nettsider:

www.bibelsk-tro.no

Artikler, taler, litteratur og musikk

Takk

Av Olav Nergård

(Mel. : Naglet til et kors på jorden, eller: Dyre bord som Jesus dekker)

Takk for sannheten som holder,
hva enn alle djevler voldrer!
Takk for løftes ed og pakt.
Min forløser og befrier!
Takk min frelser for du sier
til min sjel: det er fullbrakt!

Takk for evig, at du leder,
trøster, styrker og helbreder!
Takk for nådens tuktt og ris!
Nå, mens livet går mot høsten,
er all tukten og all trøsten,
all din kjærlighets bevis.

Går min vei enn opp mot bakke,
vil jeg, Herre, enda takke!
For du leder all min gang.
Det er deg mitt hjerte lover!
Du, som bær´ meg evig over!
Du er verd all takkesang.

Takk, min frelser og forsoner,
du, min Gud, som evig troner,
for at jeg her på min vei,
skal få slippe å fortvile
men fortrøste meg og kvile
helt i deg - ditt verk for meg!

Hvor er sorgen? Hvor er nøden?
Nei, du gikk for meg i døden.
Du har frelst min sjel for sant.
uten noe å fortjene,
Har jeg all min trøst alene
helt i deg som stred og vant.

Å hvor salig å erfare,
at her er jeg ene bare
Først som skrøpelig, så sterk.
og mitt hjerte ser og frydes,
når du tolkes, når du tydes,
med ditt eget frelsesverk.

Du, som har opprette fallet,
du er dermed alt i alle
- alle dem som ser og tror
når det gamle liv forsvinner,
og den nye dagen rinner,
på ditt eget løftes ord.

Herre Jesus, hjertet banker,
ved de store, rike tanker.
Og til dette er jeg satt
- å forkynne all din nåde.
Måtte du alene råde
i mitt vesen dag og natt.